

SLOVENSKI NAROD.

Iskaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijakove velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemana za četrt leta 3 gld. — Za oznakila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se isvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“.

Opravištvu, na katero naj se blagovoljno pošiljati naročila, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Peterburg 17. oktobra. Iz Karajala se 16. oktobra oficijalno poroča: Ko je 14. okt. kolona generala Lozareva dovršila obkolilno gibanje, Turke odrinila z višin Orto-kanskih proti Karsu in Visniköju, začel se je 15. okt. zjutraj splošni napad proti Muktarjevimi razpoloženjem. Opoludne je bila vzeta utrjena gora Tolijar, ključ k Muktarjevimi pozicijam. S tem je bila turška armada prodrta. En del turške vojske, ki se je proti Karsu obrnil, bil je od Rusov proganjan in do petih popoldne popolnem tepen, razpoden, in je izgubil strašno mnogo mrtvih, več tisoč ujetih in 4 kanone. — Na desnem krilu ostale tri turške divizije so pa bile vržene s svojih pozicij v Alaiši in proti osmeji uri zvečer prisiljene udati se. Mnogo ujetih Turkov je, mej temi sedem pašev, 32 kanonov, dosti vojnega materiala dobljenega. Muktar je ubegnul v Kars. Rusi primerno niso mnogo izgubili.

Peterburg 16. oktobra. Oficijalno. Ruska kavkazka vojska je 15. t. m. pribojevala veliko zmago nad Muk-

tar-pašo. Mnogo kanonov so Rusi priplenili in mnogo turških ujetnikov naredili, Turke s ceste na Kars proč odrinili. Natančnost je manjka.

Peterburg 16. oktobra. Pri Eleni je bilo 13. t. m. 1000 turških baši-bozakov odbitih. Turki so se koncentrirali nasproti armadi carjeviča naslednika.

Carigrad 16. oktobra. Pri Kadi-kiohi so bili mali boji. Razgledovanje je pokazalo, da pri Djerme, ne daleč od Medždije, Rusov nij. — V Šibki je huda kanonada. — Rusi utrujejo cesto v Gabrovo.

Dunaj 16. oktobra. „Pol. Corr.“ poroča: Turki so svoje kanone iz redute Osman pred Plevno ven vzeli in nazaj se pomaknili. Rumuni se boje, da je ta reduta izpodkopana in podminirana.

Pariz 16. oktobra. „Temps“ šteje, da je bilo voljenih 317 republikancev, 99 bonapartistov, 45 monarhistov, 44 legitimistov in 11 orleanistov.

Šumla 14. okt. Rusi so oni teden nad Sulino naredili plavajočo baterijo nad Suro-mesto, ki je uže zapuščeno od prebivalcev, uže tri dni ter veliko škodo delajo. Turške baterije na suhem nijso mogle uglušiti prikriteh ruskih. Turška kanonska ladija, rekognoscirujoča, je bila od ruskih torpedov v zrak zagnana in je 17 turških povodnih vojakov pri tem konec vzelo.

Belgrad 15. okt. General Ranko Alimpić je nalog dobil pri Sakaru kakor hitro mogoče narediti šance, rove in redute. Poveljnik drinske vojske je šel na Drino voditi utrjevanjska dela.

Vojska.

Denes vendar enkrat veselo poročilo z bojišča: **velika ruska zmaga** v Aziji. Zgornji naš telegram je obširno poročila. Zanesljiv je, ker je oficijalen in dozda so Rusi tako resnično poročali, da jim celo sovražniki nijso mogli nič ugovarjati. Nasledki te velike dobljene bitve bodo za Ruse velikanski. Vse se bode preokrenilo drugace, nego je dozda bilo. Sovražniki Slovanstva so se uže veselili in nesramno ponavljali, da je vojska v Aziji uže zoper Ruse za letos zmagovito na korist Turkom končana, a so prorokovali, da v Bulgariji bode končana, brzo. Zdaj so Rusi v velikim činom naredili veliko črtu čez račun turkoljubom, podrobili so v Aziji svoje sovražnike.

Kakor so bratje Rusi baš zdaj na konci suhega leta v Aziji zlomili vrage in na srakomato deli vse zlobne protislovanske prorokovalce, tako bode Bog dal, da tudi v Bulgariji Rusi še pred zimo pretero Turke. In potem bode vendar le naša ostala istina, ki smo jo pisali v gnjevu, ko so okolo nas vriskali triumfi nemškutarskega sovrašstva, ko je bleščilo magjarsko razsvetljevanje in se širila malodušnost celo v poštone kroge: kdor se zadnji smeje, tist se najbolje smeje!

Iz taborja carjevičevega se 10. t. m. iz Dolnjega Monastira telegrafuje v „Daily News“: Hud vihar z mrazom in dežjem divja uže osem dnij neprestano. Trpljenja vojakov so nepopisna, ker se nij priprav storilo za tako hitro zimsko vreme.

Iz Filipoplja se piše v „N. Fr. Pr.“: Izmej 6000 turških prostovoljcev, ki so 17.

Lutek.

Na naših gorah.

(Povest iz šestnajstega stoletja, spisal Liberius.)

VII.

(Dalje.)

Večerno solnce vpre potem svoje zadnje žarke v sive razcepe, ter obseva z nekako čarobno lučjo na pol razrušeno zidovje in vtopljenega tujca poleg njih.

A kajca bi opavila, bežeči dan Krivca še nekega važnega opravila, ki ga čaka denes, plane kvišku, poravnava v večerni sapi razvejene lase, ter otide urnih korakov proti nasprotni strau, kamor je bil namenjen prej.

Temno je uže bilo istega večera in luna se je skrila za oblake, ki so sem ter tja zakrivali višnjevo poletno nebo.

Župnik Montinus je sedel v svoji sobi in prebiral neko veliko knjigo, o katerej ne vemo, kaj je pripovedovala. A tega celo radoveden župniški sluga Urban nij mogel uganiti, ki je

postavivši kupo vina pred gospoda, bolj skrivaj čez njegovo ramo pogledal, hoteč se prepričati, kaj gospod, ki je uže tako dovelj moder in učen, vedno bere.

V tem trenutku se čuje trkanje zunaj na duri in kmalu potem stopi v župnikovo sobo naš znanec Konrad Krivec.

„Ne zamerite, gospod župnik, da vas nadlegujem v tej uri,“ pravi prišlec, in vpre oko v starca in pristavi potem:

„Dan denes se slabo godi popotnikom. Vsak zapira duri pred njimi. In kako bi bilo drugače? Nevedno ljudstvo se slepi in svari, da je v slednjem trenutku vera v nevarnosti.“

„Tako je, prav imate prijatelj,“ pravi župnik, potem sname raz nosa velike naočnike, je položi v knjigo, katera leži na mizi v znamenje, kako daleč da je bral, in meri radovednega očesa svojega nepričakanega gosta.

„Vendar vi ne poznate izgovorjenega natančneje, ker živite v mirnem kraju samemu sebi,“ pristavi tujec nalašč in čakaje kaj da odgovori župnik.

„Da, da, miren sem in v miru živim prijatelj in povem vam, kdor ima toliko izkušenj in ne najprijetnejših, kot jaz, vam trdi, da je resnica, da starost potrebuje počitka.“

„Pred kratkim časom ste govorili drugače, kakor se spominjam. Se ve da, tedaj nijste bivali v razrušenem zidovji, temuč uživali čast mestnega pridigarja ondi na Nemškem. Imena nij potreba izgovarjati.“

„Kaj, pridigar? Ali se vam meša, ali ste ob um?“ vsklikne zdajci župnik, zarudi v svoje blede, nagubančeno lice, in meri strupenega pogleda svojega gosta in maje z glavo, kakor da bi ne mogel umeti, od kod izvirajo zadnje besede.

„O, meša se mi glava in ob um sem, tako mi pravi vsaj to pobožno ljudstvo, ki je gluho in slepo pravici. A tudi vi ste bili nekaj brez uma, če smem trditi tako, in tedaj ste bili v časti in zdaj, ko ste modri, živite zapuščeni od vseh.“

„Prijatelj, gorje ti, kdo si, da mučiš s svojo strupeno sodbo človeka, ki ti nij storil

avgusta šturmalili Šibko, je palo najmanj 1000 Turkov.

Kakor „Vjestnik“ poroča, je šlo 8. t. m. en bataljon trdnjavske artilerije, obstoječe iz 452 mož in 9 oficirjev pod komando stotnika Plučinskega iz Kronstata na bojišče v Bulgarijo.

Carigrad je utrjen zdaj. Naredili so okolo mesta 17 nasipov, v katere denó kanone. Utrdba Adrijanopolja pa nij še končana.

Kakor se poroča „Pr.“ iz Poradima, prišlo je 12. t. m. k ruskim prvim stražam trideset turških ubežnikov, ki so pripovedovali o velikej bedi, katero trpe turški vojaki v Plevni. Vso vojsko tare glad; kruha nemajo; oprava je zelo slaba, bolezní razsajajo. Prostaki in častniki zahtevajo udaje, ker se boje, da ne bi prišli še slabši časi. Samo Osman paša se temu upira. Zavetni prikop, ki je proti zahodu od Grivice, so Turki popolnem nehali braniti. Rusi dobivajo vsak dan pomoči.

Dopisnik angleškega lista „Times“ brzojavlja iz Bukarešta 10. t. m.: Kdor misli, da je vojska za letos končana, se bode zelo motil, predno mineta prihodnja dva meseca. Ruska konjica je za hrbotom Osman paše zelo delavna, in razmere v ruskem taboru kažejo vseh novega vodje, ki nadzoruje vse operacije proti Plevni.

Glavni oskrbniki ruske vojne so mi povedali, da je mej Bukareštom in Svištovim za en mesec dovolj moke navožene, a da v Bukareštu čakajo še ogromne zaloge. Pečenega kruha ravno ne privažajo mnogo, ker je teško toliko ga pripraviti, da bi ostajal, a dokler ima toliko moke, ni misliti nij, da bode trpela glad vojska v Bulgariji. Tudi je še mnogo bulgarske govedí na razpolaganje, ki se da porabiti, predno bi vojska res imela trpeti pomanjkanje.

V članku, kjer se pregledno popisuje stanje na bojišči, piše „Augsburger Allg. Zeitung“: „Z ozirom na negotovost o sedanjem razpoloženju ruske vojske in o namerah ruske armade vodstva in ker še zmirom nijso prišla vsa pomočna krdela, ne moremo do cela soditi o sedanjem položaju. Zdi se nam vendar, da bode glavna težnja Rusom, operirati proti Plevni, dokler se jim ne posreči, Osman pašo popolnem odrezati in

nikdar žalega?“ pravi potem glasneje in pogumno župnik, prepričavši se, da ga tujec obsojuje tako neustrašljivo.

„Kaj vam koristi moje ime, če ga vam tudi imenujem, kajti vi, nekdanji občudovani učitelj ste osramoteni od svojih učencev in moja osoba vam nij bila draga nikdar,“ povzame zopet mirno a zbadljivo Konrad Krivec.

„Molči, nesramnež, kedaj sem te poznal jaz, kdo ti je dovolil soditi moje mišljenje in zasluge,“ vsklikne razvnet župnik, in dvigne kakor maščevalno koščeno pest, a jo zopet pusti pasti, sam pa omahne v naslonjač in zakrije obraz.

„Gospod Podgorski, ne mislite, da je vaš tovariš, ki vam je bil nekdanj trn v očesu, izginil iz sveta, kakor ste morda želeli. On stoji pred vami, le pogledajte ga in ima govoriti imenitne reči, predno zapusti ta kraj,“ povzame pridigar še glasneje in meri svojega nasprotnika s strupenim pogledom.

„Gorje mi, pomagajte!“ vsklikne zdajci

malo po malo po načrtu Tottlebenovem proti njemu delovati ter ga prijemati z oblegovalnimi in drugimi baterijami, ob jednem pa ga z obkopi tako obdati, da se mora ukloniti. Ako je vest o takojnem vstopu Srbije v akcijo resnična, mogla bi srbska vojska vendar vsaj postaviti se onim turškim oddelkom nasproti, kateri mogó od Sofije zabranjevati obsejanje Osmana paše. Ako ostane pri Plevni glavna vojska, treba jej še takovih oddelkov, da se ojači za slučajno ofenzivo proti Sulejmanu toliko, da mu more biti kos ter ga zmaga in si pridobi zemljo do Razgrada-Osmana-Bazara in da obkoli Ruščuk, kar bi se pa moralo še zdaj, ob dobrem vremenu, izvršiti. Morebiti pomore silovitost sovražnikova tudi zdaj carjeviču nasledniku do uspehov v defenzivi, kateri bi se dali tudi porabiti naposled za to, da se odžene nazaj protivnik ter cernira Ruščuk.“

Iz Azije se tudi angleškim novinam „Daily News“ piše, da so bili Turki, ki so 14. t. m. Ruse na gori Jagnie napali, odbiti, a da so Rusi potem svoja stratežična gibanja nadaljevali.

„Daily Telegraph“ pa ima iz Erzeruma 14. t. m. telegram, ki pravi, da se Muktar pred Rusi nazaj pomika, ker so ti veliko pomoči dobili. On hoče na jugu od Karsa utrditi se in sprejeti bitko.

Po francoskih volitvah.

Zadnjo nedeljo je francoski narod dal vsem družim narodom sijajen izgled moževnosti in politične zrelosti. Proti vsej vladnej sili, proti složnej agitaciji aristokracije in mimo vsega pritiska Mac-Mahonove in po Napoleonu spridene birokracije, vladnih Mac-Mahonovih krivic in brezobzirnostij, smelih proganjanj časníkov, obsodeb narodnih agitatorjev, odstavljenj poštenih uradnikov, konfisciranj domoljubnih časopisov, — nij se dal francoski narod premotiti, ostal je zvest sebi in narodnej svobodi, volil je prave francoske narodnjake, republikance. Za to pa po zaslužnji ves omikan svet te dneve vrle Francoze slavi, in celo njih edini sovražnik, Nemeč, jim mora hvalo peti, rekoč, da v zgodovini tega stoletja ga nij dneva, ki bi bil podoben glede moči in čistote vspeha dnevu 14. oktobra tega leta!

Francozje so v tem težkem boju za svo-

osoba,“ nadaljuje potem župnik, predramivši se iz prejšnje otožnosti.

„Tako, to so tvoje prisege, to tvoja beseda, ki jo prelomljaš na robu groba,“ kriči zdajci pridigar. „A pomisli, da izve svet tvojo minulost, da te vpraša pravica za ono osobo, katero tajiš, in te čaka zaslužena kazen tvoje nepokojne vesti, kazen za uničenje onih najsvetejših čutil, ki polnijo srce človeško.“

„Ne grozi mi, pomisli, da stojiš na zemlji Grobljskeje, katere gospodar mi je prijatelj!“

„Tako, dovolj, znano mi je vse,“ vsklikne pridigar. „On ti je na srcu, graščak, mogočen, slaven, katerega si pregovoril tudi ti od luči in svobode, — kateremu je namenjena osoba, katere največja sramota je, — da ima tebe, izmeček človeštva, za — očeta.“

„Zblaznel je, zblaznel je,“ kriči zdajci župnik in zgrabi, morda nevedoma velik oster nož na mizi, ter ga vrže za pridigarjem. A on je uže izginil za vratmi in orožje je obtičalo v durih.

bodnosten princip in za pravico samodoločbe premagali ne le svoje reakcionarce, temuč tudi vse druge po njih deželah. Vsi tlačitelji so dobili udarec. Vsi oni, ki so protivni strankam, deželam, narodom, kateri hote samodoločbe in narodno svobodo, imajo tu v volitvah francoskega naroda opomin, da traje „vsaka sila do vremena“, krivica trpi le malo časa, ideja je močnejša nego oči, ki se jej ustavljajo. Zatiirati in pritiskati na stran se dajo narodove želje in terjatve, a zatreti se ne dajo.

Če pa to pravimo, nečemo, da bi nas kdo napak razumel, kakor da bi iz tega volilnega izida pričakovali uže precej stvarnega vspeha in dobička. Ne, dobiček bode za zdaj najbolj moralen. Materijalen se bode pokazal stoprav v bodočnosti. Dobljena je velika bitka v boju za svobodo. Sovražnik pa nij še uničen. Še bode delal nove poskuse. Ne vemo še kakove. To pa je gotovo, da bode francoske domoljube še bolj pogumne, narod bolj discipliniran in bolj izšolan našel, nego je bil dozdej. Uže to je velike koristi.

Ali se bode Mac-Mahon zdaj, ko je britko lekcijo dobil, da se dežela od njega ne da strahovati, udal kakovim kompromisom z zmernimi republikanci, ali pa bode svoje žuganje po konci vzdržal, katero je v svojem korporalskem proglasu izrekel, da se namreč ne bode nikdar „demagogiji“ udal — to bomo še le videli. Večina je, ki misli, da bode prvo. V interesu miru in razvitka pravnega in svobodnostnega mišljenja bi bilo prvo želeli. Če pa bode nastopil drugi pot, pot nadaljevanje sile in krivice, imamo več nade nego dozdej, da bode francoski narod vstrajal izgled dajati vsem drugim.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 17. oktobra.

Glede vojaške postave nameravati baje obe vladi, naša in ogerska, tako pogoditi se, da bode zdaj po izteku 10. let njena veljava začasno za 2 leti podaljšana.

Iz Prage se poroča, da je vprašanje pomirjenja ali zloženja strank čeških v eno narodno stranko še vedno predmet dogovorov in se ima upanje dobrega vspeha.

V poljskem „Czasu“ Groholski dokazuje, da Poljaki morajo nevtralni ostati v orijentalnem vprašanju. Nepotrpežljivost poljskih sorojakov v tej zadevi da je škodljiva

Vnanje države.

V **Belgradu** je Lazar Catargiu izročil svojo poverjenico kot poslanik Rumunije. — Prvi nasledek neodvisnosti te države.

Dokaz, kako ostro je **francoska** vlada agitirala je to, da je sam minister Fourtou pisal vsem prefektom v provincijo, da je bil Gambetta, v drugič zaradi svojega proglasa in žaljenja maršala v preiskavi obsojen na tri mesece in 4000 frankov globe. Dalje polemizuje minister zoper časopise, ki so oznanjali zvezo Italije z Nemčijo zoper Francoske in proročuje: „Od vseh strani Francoske se glase poročila konservativnej stvari ugodno. V več kot tristo volilnih okrajih so kandidatje maršalovi svojega vsehpa gotovi.“ Potem se sklicuje minister še na časnike družih narodov, ki menijo, da bodo zmagali konservativci. — No kako so zmagali, kazal je vspeh, kateri nas poleg tega tudi uči, da celo ministri ne morejo vselej prav prorokovati.

14. zvečer je po pariških boulevardih valila se množica in upila „živela republika!“ Policija jo je razgnala. Neredov nij bilo.

Zoper mnogo konservativnih volitev se je vložil protest in torej od večine ne bodo potrjene, če so vršene pod pritiskom kake nepravilnosti.

Italijanske narodne komore predsednik Crispi je onidan v Berlinu napil Nemčiji kot zaveznicu zjedinjenje Italije. Francoske pa še omenil nij. Za to mu pravi francoski list: Nehvaležnost je neodvisnost srca. Na bojiščih Lombardije leže kosti 50.000 Francozov, ki so za zjedinjenje Italije konec vzeli...

Pruski minister grof Eulenburg je bil dal svojo ostavko, katere pa cesar Vilhelm nij sprejel temuč dal Eulenburgu daljši odpust.

Domače stvari.

(Ljubljanske poslopijske izpremembe.) Slišali smo sledeče vesti od tukaj: Ljubljanska hranilnica hoče prodati svoje znano poslopje c. kr. erarju, da bode umestil finančne urade v njem. Hranilnica bi potem kupila takovzano Novakovo hišo, „pri zaponi“ (Schnalle) poleg kazine in tam zidala poslopje za svoje urade. — Finančni urad bi pa potem svoje prostore v „starej opaldi“ prepustil državi za učiteljske šole. To je, pravi naš vir, za zdaj v črteži in namenu. Ali se bode to koncem res dogodilo, to je v sklepanji odločilnih faktorjev ležeče, — pametno pa bi bilo, zdi se nam, da si se na posed posebno ne zavzujemo za vso stvar.

(Iz kranjske trgovinske in obrtnijske zbornice), o katerej je naša

sodba znana, izstopijo letos vsled izžrebanja po treh letih iz trgovske sekcije gospodje: Dolenc, Kordin, Lasnik, Seeman; iz obrtniške pa gg.: Lorenzi, Peter Thoman, Wernig. — Torej bomo imeli kmalu zopet volitve. Ali se jih bomo po izpremenjenem volilnem redu mi udeležili in kako, to bode morala stranka odločiti. Za take odloke in posvete živo čutimo pomanjkanja narodnega kluba.

(Redka starost.) 15. t. m. je umrla v Ljubljani, na sv. Petra cesti števil 70, vdova Maria Bernot v 102. (reci sto in drugem) letu.

(Za cepljonje kôz) so bili odlikovani od ministra Lasserja z darovi gg. Anton Trajec v Kočevji (63 gld.), Matija Janžekovič na Vrhniki (52 gld.) in Rudolf Lukež v Senožečah (42 gld.)

(Družinska nesreča.) V predzadnjem listu smo povedali, da je gospodarju Novaku iz Dobrunjske občine pri Savi v dveh dneh pet otrok umrlo. Včeraj smo slišali, da je potem pokopal tudi še šestega svojega otroka, ki je tudi na boleznih v grlu umrl.

(Žandarm ustrelil) je pri Železnikih necega fanta, kateri je vsled strele umrl. Ali je dotični čuvaj javnosti prav in ob pravem času rabil svoje orožje, to bode preiskava pokazala.

Razne vesti.

(Nečloveška obsodba.) 28. sept. je nekemu ogerskemu kmetu pogorel na pol sezidan in z blatom ometan hlevček, in v ognju je tudi poginila krava. Imel pa je pogorelec brata, ki je bil na pol ob pamet. Tega je jel sumičiti za požigalca in cel trop ljudstva je šel tija, reveža, ki je ravno ležal na gnjilej slami, prijel in začeli so ga mučiti. Iztrgal se jim je ter bežal po vasi v hišo svojih bratov, da bi tam našel pomoči. A tam so ga zopet ujeli, iztrgali mu doljno čeljust ter z brizgalnico vodo vá-nj gonili, da je bil polu mrtev. Klical je svoje brate, naj mu za „križanega boga“ pomagajo, — a ti se nijso ni zmenili zanj. Naposled ga je tiralo razjarjeno ljudstvo na pogorišče, ter ga vrglo v žerjavico, kjer je revež umrl. Župnik je ljudi komaj preprosil, da so ga na pokopališče pokopali — in sodnija? — ta se še do danes nij zmenila za to. Res, lepa paralela z zverstvi v Bulgariji!

(Nesreča v ogljenici.) Londonski listi od 12. okt. prinašajo žalostno novico, da se je v ogljenici „King“ v Pembertonu (Lancashire) po eksploziji unesrečilo od 70 delav-

cev 35. Poleg tega je storilo še nekaj ljudij, ki so jim prišli na pomoč v podzemeljske rove, nesrečno smrt, tako, da je vseh skupaj 40 mrtvih.

Poslano.

V „Slov. Narodu“ od 13. t. m. se je zljubilo nekemu perfidno laž po svetu zagnati, da nova stolpa v Laščah nijsta simetrično zidana. Ne da se družega lahko misliti, nego, da oni siromak niti ne ume, kaj je pravi pomen besede „simetrija,“ in potem o simetriji še govoriti ne more in ne sme; ako pa pozna nje pravi pomen, ne more se družega reči o tacem dopisniku, nego da je bil pijan ali da je imel „katzenjamer,“ zato sta se mu stolpa vrtila pred meglenimi očmi; ali pa je škiljast, ki vse navskriž gleda in vidi, in zatorej tudi nij sposoben izrekatii sodbe o tej zadevi. Človek z zdravo pametjo ne bi nikoli zamogel trditii tolike bedarije. — Toliko v zabrambo mojega mojstrskega kredita in še nadalje splošne zaupljivosti, s katero me slavno občinstvo uže toliko let po vsem Kranjskem počastuje.

V Laščah, 16. oktobra 1877.

Franc Faleschini m. p.,
zidarski mojster.

Dostavek. Zvonika sta ne le popolnem simetrično, ampak tudi posebno lepo okusno zidana — v cerkvi primernem zlogu. Splošna sodba — ne le domačega občinstva, ampak tudi strokovnjakov v stavbenih zadevah — je enoglasna ta: da zares krasna zvonika z novim ravnokar dodelanim sprednjim cerkvenim licem bi bila lepota za vsako glavno mesto. Tega se bo tudi vsak zunanec zamogel prepričati iz fotografije, ki bo v kratkem izpostavljena pri kakem bukvarji v Ljubljani. V imenu vseh faranov

Janez Tomšič m. p.,
župan. M. Frelih m. p.,
župnik.

Matija Hočevar m. p.
svetovalec.

Dostavek uredništva. Po tem imamo izreči le, da od dotičnega človeka mi odslej ne bomo nobenega dopisa več sprejeli.

Uredn.

Umrli v Ljubljani

od 12. do 15. oktobra:

Anton Podlogar, dvoječek delavčev, 6 mesecev, za božjastjo. — Marija Kovačič, delavka, 24 let, za vnetjem trebušnice. — Josip Perko, malinski pomagáč, 33 let, za sušico. — Josip Grasel, c. kr. uradnik, 90 let, za starostjo. — Jakob Cerar, vrtnar, 77 let, Apoplexia cerebri. — Josipina Štrekelj, soproga žel. delavca, 65 let, za srčno vodicu. — Marija Bernot, vdova, 102 let, za starostjo. — Josip Benc, otrok vrtnarjev, 5 let, za vnetico krljha. — Marija Jančar, osobojnica, 47 let, za oslabljenjem. — Josip Pavlič, železnični čuvaj, 39 let, za mrzlico.

VIII.

Vrnimo se zopet v Grobljski grad. Ondi krog mogočnega temnega ozidja se prostira vrt, napolnen z mnogim drevjem in cvetličjem. Kar biva gospodičina Gizela v gradu, se je tu mnogo izpremenilo. Lepe vrste duhtečih rož so stale ob potu, vsajene od nežnih ženskih rok, steze so bile zboljšane in posute z belim drobnim peskom in nova zelena koliba je stala ob kraju na vzvišenem mestu, od koder se je videlo po dolini in bližnji góšči.

Stari sluga Martin tega nij mogel umeti, kako da dovoli osoren graščak, da ravna deklica po svojej glavi na njegovem posestvu, da posiplje vrt s peskom, kjer je rastle prej najlepša trava, da sadi cvetlice, kjer bi poganjala lahko izvrstna zelenjad, da stavi lepo novo kolibo, akoravno streha na konjskem hlevu uže dva meseca pušča močo, itd.

V takem trenutku je vedno stresaval stavec z glavo, mrmral nekaj nerazumljivih besedij in pristavil posled glasneje: „Svet se

meša in preobrača in naš graščak tudi ž njim, da trpi take neumnosti.“

In v resnici, v zadnjem času se je v gradu mnogo izpremenilo. Graščak je ostajal pogosteje doma, kakor je bila sicer navada in je prijazneje govoril z družino in s tlačani, kakor prejšnje čaše.

Kdo je bil temu kriv, je vedel najbolje hlapec Štefan, ki je namežikal več potov svojemu tovarišu, kadar je stopal graščak veslega obraza na vrt, kjer je sedela Gizela in pristavil:

„Le poglej ga, kako se mu mudi. Preverim te, da mu je ta deklina zmešala glavo in možjane, če jih je kedaj v resnici kaj imel.“

„Molči in ne govori tako! Gorje nama, če naji čuje in opazi,“ migne mlajši in bolj boječi tovariš in otide, da se reši take nevarnosti.

„Le meni verjemi, da je res,“ odvrne zopet prvi. „On je človek, kakor ti. Lepa lica so mu povšeči, kot tebi tista debeluhasta Ina iz vasi, akoravno bi ne rekel dva pota, da je

grajska deklica lepša od vseh tu okolo.“ A prepričavši se posled, da mu je strahopeten tovariš uže upihal in ne posluša njegovih modrih besedij, otide sam v grajsko kuhinjo, le tako tja v en dan brez opravka, ker se s kuharico tako-le nekoliko bolj poznata, ne da bi dejal, da bi bilo kaj posebnega.

Gospodična Gizela je sedela isto po polu dne kot je bila njena navada v vrtni kolibi in pred njo na mizi je ležalo nekaj ženskega dela in mala knjižica.

Na njenem obrazu se v zadnjem času nij brala niti radost niti žalost, kakor človeku, ki se privadi svoje osode, živi tako-le tja v en dan, ne meneč se za dobro in slabo,

Nekoliko pozneje ne sedi deklica več tiha in vtopljena v vrtni kolibi, njeno delo ne leži več mrtvo na mizi in njeno lice je rudeče, kakor vitnica, ki se priklanja v o polu danskem solncu k tlam, kakor da bi se sramovala svoje slabosti v primeri z mogočno lučjo na širnem nebu.

(Dalje prih.)

Tujci.

16. oktobra:

Pri **Slonu**: Deutsch iz Grada. — Stenovce iz Zagorja. — Schlesinger iz Dunaja. — Fremont iz Reke. — Kaušek iz Dunaja. — Kotnik iz Vrhnike. — Homan iz Radovljice.

Pri **Maličci**: Brandt iz Dunaja. — Engelhofer iz Grada. — Bauman iz Dunaja. — Schneider iz Brna. — Lukas iz Dunaja. — Schmidt iz Trsta.

Pri **Zamoreci**: Leyer iz Dunaja. — Spindler iz Ljubljane. — Calvi iz Zadra.

Tržne cene

v Ljubljani 17. oktobra t. l.

Pšenica hektoliter 9 gld. 75 kr.; — rež 6 gld. 50 kr.; — ječmen 5 gld. 36 kr.; — oves 3 gld. — 41 kr.; ajda 6 gld. 18 kr.; — prosó 5 gld. 85 kr. — koruza 6 gld. 40 kr.; krompir 100 kilogramov 3 gld. 04 kr.; — fižol hektoliter 7 gld. — kr.; maslo kilogram — gl. 92 kr.; — mast — gld. 80 kr.; — špeh frišen — gld. 68 kr.; — špeh povojen — gld. 74 kr.; jajce po 2¹/₂ kr.; — mleka liter 7 kr.; govednine kilogram 54 kr.; — telečine 62 kr.; — svinjsko meso 54 kr.; — sena 100 kilogramov 1 gld. 96 kr. — slame 1 gold. 70 kr.; — drva trda 4 kv. metrov 6 gold. 50 kr.; — mehka 4 gld. 50 kr.

Dunajska borza 17. oktobra.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	64 gld. 05	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	66	" 40
Zlata renta	74	" 35
1860 drž. posojilo	110	" —
Akcije narodne banke	832	" —
Kreditne akcije	206	" 80
London	118	" 60
Napol.	9	" 50 ¹ / ₂
C. kr. cekini	5	" 66
Srebro	104	" 30
Državne marke	58	" 60

Stanovanje.

V križevniškej ulici, št. 6, oddaje se takoj v prvem nadstropju in na ulico ležeče stanovanje, ki ima 3 sobe, kuhinjo, shrambo, klet in drvarnico, ter se more o sv. Mihelu vá-nje priti. (307—2)

Natančneje se poizvé pri hišnem gospodarju ali v uradu c. k. notarja g. dr. B. Zupanca.

vsem bolnim moc in zdravje brez leka

in brez stroškov po izvrstni

Revalescierièe du Barry

v Londonu.

30 let uže je nij boleznj, ki bi je ne bila osdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicini in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih ožojnost, diabet, trganje, shušanje, bledičico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je bolje nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spride val zdravilnih, brez vsake medicine, mej njimi spridevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneksa, pravega profesorja medicine na vsučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda Mr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castle Stuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih osov, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastonj.

Kratki izkas iz 80.000 spridevalov.

Na Dunaji, 13. aprila 1872.

Frešo je uže sedem mesecev, odsar sem bil v brezupnem stanju. Trpel sem vsled prsnih i a čutnicnih bolečinah, in sicer tako, da sem od dne do dne vidno gnil, in to zaprečilo je dolgo časa moje študije. Čul sem od Vaše čudapolne Revalescierièe prišel sem jo rabiti in zagotovi Vas, da se čutim po mesečnem užitku Vaše tečne in okusne Revalescierièe popo nem zdrav, tako, da brez najmanjega tresenja morem zopet pisati. Zaradi tega priporočam vsem bolnim to primerno prav cenó in okusno hrano, kot najboljši pripomčček, ter ostanem Vaš udani

Gabriel Teschner,

slušatelj javnih višjih trgovskih šol.

Pismo visoko plemenite markize de Bréhan.

Neapel, 17. aprila 1862.

Gospod! Valed neke bolezni na jetrah bilo je moje stanje hušjanja in bolečin vsake vrste sedem let sem strašno. Nijsem mogla niti čitati niti pisati, tresle so se vse čutnice na celem životu, slabo prebavljenje, vedno nespanje, ter sem trpela vedno na razdraženju čutnic, katero me je sem ter tja preganjalo in me ne jedni trenotek na miru pustilo, in pri tem bila sem melanholična najvišje stopinje. Mnogi zdravniki poskusili so vse, brez da bi moje bolečine zljajšali. V polnej obupnosti poskusila sem Vašo Revalescierièe in sedaj, ko jo uživam tri mesece, zahvaljujem se bogu. Revalescierièe zasluži največje hvalo, pridobila mi je zopet zdravje i me stavila v stanje, da morem mojo društveno pozicijo zopet uživati. Dovolite gospod, zagotovjenja moje prisrčne hvaležnosti in popoinega spoštevanja.

Markize de Bréhan.

St. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenju, nespanju in hušjanju.

St. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanju dušnika, omotici in tiščanju v prsih.

Revalescierièe je 4 krat tečnejša, nego meso, te se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na cenó, ko pri zdravilih.

V pihastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., i funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold. — Revalescierièe-Biscuiten v pušicah in Revalescierièe-Chocolatée v prahu 12 tas 1 gld. 50 kr., 24 tas 2 gl. 50 kr., 48 tas 4 gl. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gl. Prodaje: Du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarnj in specerjškijh trgovcih; tudi razpošilja du najjska hiša na vse kraje po poštnih nakaznicah ali povzetjih. V Ljubljani Ed. Šahr, J. Svoboda lekar pri „zlatem orju“, v Reki pri lekarju J. Prodamu, v Celovcu pri lekarju Birnacherju, v Spiljetu pri lekarju Aljinoviću, v Trstu pri lekarju Jakobu Serravallo, pri drogeristu P. Rocca in J. Hirschu, v Zadru pri Androviću. (139)

Poziv!

V nujno pomoč za brezposelne in brezkrušne tkalce in čipkarje v Krkonoših in Rudnih gorah.

Sedanja velika siromaščina

in Krkonoših

daje povod 30 let obsto-

ces. kralj. dvornej tovarni za platno in perilo

Henrika Lichtnerja & Comp.

Dunaj, Brandstätte št. 3, poleg Štefanovega trga,

da se delavcem brez kruha da zaslužek, izprazniti veliko zalogo platna in perila svojega izdelka in jo za polovico cene znižati, in sicer:

Perilo za gospode:

- 1 možka srajca, bela ali barvana 75 kr.
- 1 amerikska Linkoln-srajca gld. 1.50.
- 1 možka srajca iz najfinejega šifona, z gladkimi ali nagubanimi prsi gld. 1.
- 1 barvana oksford-srajca z 2 zavratniki in 300 mnogovrstnim finim izgledi gld. 1.50, 2, 2¹/₂.
- 1 možka srajca iz pravega belega platna, glauka ali zgubana gld. 1.50, 2.
- 1 možka srajca iz finega angl. širtinga, gladka ali zgubana gld. 1.50, 2, 2.50.
- 1 možka srajca iz pravega holandskega platna, lepo ročno delo gld. 2, 2¹/₂, 3, 4.
- 1 možke hlače iz težkega čistega platna 75 kr.
- 1 možke hlače iz pravega šlezkega platna, nemški, francoski ali ogerski kroj gld. 1, 1.50.
- 1 možke hlače iz pravega rumburškega platna, nemški, francoski ali ogerski kroj gl. 1.70, 2¹/₂.

Perilo za gospé.

- 1 ženska srajca, pletkana, iz pravega širtinga gld. 1.
- 1 ženska srajca iz pravega belega platna, za zadržiti gld. 1, 1.50, 2.
- 1 ženska srajca fantasie, iz širtinga s čipkami iz Rudnih gorá gld. 1.50, 2.
- 1 ženska srajca iz pravega holandskega platna z lepo pletenino gld. 1.50, 2.30.
- 1 ženska srajca iz belgijskega čistega platna, jako pletkana, s cvrnatimi čipkami iz Rudnih gora gld. 2.50, 3, 4.
- 1 ženska srajca fantasie, iz platna, elegantno narejena, z valencienskimi čipkami gld. 3, 4, 5, 6, 7.
- 1 ženska srajca modna, platnena, različno narejena, s kinčem iz Rudnih gorá gl. 2¹/₂, 3, 4, 5.
- 1 ženske hlače iz najboljšega širtinga, obrobijene gld. 1.
- 1 ženske hlače iz najboljšega angleškega širtinga, krasno vrozane, okusno garnirane gold. 1.30, 1.75, 2.
- 1 ženske hlače, platnene, z jako pletkanim kinčem rudnogorskim gld. 2, 2¹/₂, 3.
- 1 ženski korset iz šifona, krasno okinčan gl. 1.
- 1 ženski korset iz najfinejega angleškega širtinga, lepo okinčan, najnovjši kroj gld. 1.50, 2, 2¹/₂, 3.
- 1 ženski korset z lepo pletkanimi ustavki rudnogorskimi gld. 2, 2¹/₂, 3, 4, 5.
- 1 žensko spodnje krilo iz najfinejega širtinga gld. 1.50, 2, 2¹/₂, 3.
- 1 žensko spodnje krilo, kostim ali šiep, krasno okinčan z volanti in robci gld. 2¹/₂, 3, 4, 5.
- 1 žensko spodnje krilo, kostim ali šiep, fantasie, zelo bogato pletkano gld. 3, 4, 5, 6, 7, 8.
- 1 ženski predpasnik, eleganten, krasno okinčan 80 kr., gld. 1, 1¹/₂, 2.
- 1 ženska nočna avbica, elegantna, 80 kr., gl. 1, 1¹/₂.

Platna in omizje.

- 30 vatlov ³/₄ belega platna gld. 4¹/₂, 5¹/₂.
- 30 vatlov pravo barvane posteljine gld. 3¹/₂, 4¹/₂.

Popolne opreme za neveste od 200 gld. počenši. Vse po najnovjšem kroji.

Rabat. Za blago za 50 gold. se dobo po vrhu 1 platnena srajca, 1 platnene hlače, (248—5)

Naročbe iz provinc se s 30 let znano solidnostjo promptno vrše. — Muštri vseh predmetov se na zahtevanje franco dopošiljajo. — Naročbe naj se adresirajo:

An die kaiserl. königl. Hof-Leinwand- und Wäsche-Fabrik in Wien des **Heinrich Lichtner & Comp.** (vormals zum weissen Ross)

Brandstätte Nr. 3, nächst dem Steiansplatze, Brandstätte Nr. 3.

- 30 vatlov ³/₄ belega gorskega platna gld. 7, 8, 9.
- 30 vatlov ³/₈ bele prevleke gld. 5.80, 7.60.
- 30 vatlov ³/₄ šlezkega domačega platna gld. 6¹/₂, 7¹/₂.
- 30 vatlov ³/₄ pisane sternberske posteljine gl. 5¹/₂, 6¹/₂, 7¹/₂.
- 36 vatlov ³/₄ šlezkega kreas-platna gl. 8.50, 9¹/₂.
- 30 vatlov ³/₄ belega usnjenege platna gl. 7.50, 8¹/₂.
- 2 in 2¹/₂ vatla širokega čistega platna za 6 rjuh brez šiva gld. 12¹/₂, 14¹/₂, 16¹/₂.
- 30 vatlov ³/₄ šlezkega cvrnatnega platna gl. 9.80.
- 30 vatlov ³/₄ bledega belega platna gl. 9¹/₂, 11, 12.
- 50 vatlov ³/₄ finega ročnega platna gl. 12¹/₂, 14¹/₂.
- 50 vatlov ³/₄ finega ročnega platna gl. 17¹/₂, 18¹/₂, 20.
- 54 vatlov ³/₈ rumburškega platna gl. 22, 24, 26, 28, 30—60.
- ³/₄ šifona pr. meter kr. 24, 26, 28, 30, 35, 40, 50.
- ³/₄ šifona, ³/₄ belega in rumenega nankinga pr. meter 25, 30, 35, 40, 50, 60, 70 kr.
- 6 belih platnenih rut 50, 80 kr., gld. 1.
- 6 belih batistastih rut z barvanim robom 50 kr., gld. 1, 1.50, 2.
- 6 belih rumburških platnenih rut gld. 1.50, 2, 2¹/₂, 3, 4, 5.
- 6 belih batistastih rut, zarobljenih gld. 1.50, 2, 2¹/₂, 3.
- 6 belih platnenih rut 1¹/₂ vatlov dolgih gld. 1.70, 2, 2¹/₂, 3.
- 6 belih platnenih damastnih rut, 1¹/₂ vatlov dolgih gld. 2.50, 3, 4, 5.
- 6 belih platnenih servijet gld. 1.50, 2, 2¹/₂, 3.
- 6 belih platnenih damastnih servijet gld. 2.25, 2.5, 3¹/₂.
- 1 kos ³/₄, ¹⁰/₄, ¹²/₄ belega prta gld. 1.50, 2, 2¹/₂, 3.
- 1 kos ³/₄, ¹⁰/₄, ¹²/₄ belega damastnega prta gld. 2, 2¹/₂, 3.
- 1 kos barvene kavne prtenine ³/₄, ³/₄, ¹⁰/₄ vel. 70 kr., gld. 1, 1¹/₂, 2, 2¹/₂.
- 6 kosov belih in barvanih desertnih servijetov 70 kr., gld. 1, 1¹/₂, 2.
- 1 kos damastne garniture za 6 osov gld. 4¹/₂, 5¹/₂, 6¹/₂, 7.
- 1 kos damastne garniture za 12 osov gld. 7¹/₂, 8¹/₂, 10, 12, 15.
- 1 kos damastne garniture za 18 osov gld. 18, 20, 25, 30.

Različno.

- 1 frizirni plašč za dame s fino pletenimi vstavki iz Rudnih gor gld. 4, 5, 6, 7, 8, 9.
- 1 negligée za dame iz vseh tvarin, lepo okinčan, francoski fačon gld. 5, 6, 7, 8.
- 1 negligée za dame iz vseh tvarin, s pletenimi vstavki, zelo eleganten, gld. 7, 8, 9, 10, 12.
- 1 parhentaste hlače za dame, najfinejše gld. 1, 1¹/₂, 2.
- 1 fin korset iz parhenta za dame gld. 1.25, 1.75, 2¹/₂, 3.
- 1 fin parhentaste gate za dame gl. 1.50, 2, 2¹/₂, 3.
- Hlače in srajce za dečke in dekletca iz piama, širtinga, parhenta 80 kr., gld. 1, 1¹/₂, 2, 2¹/₂.